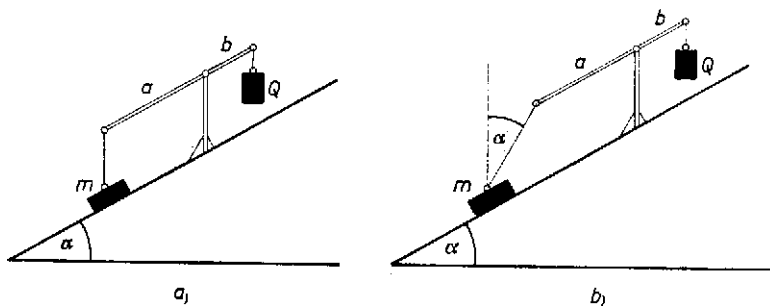
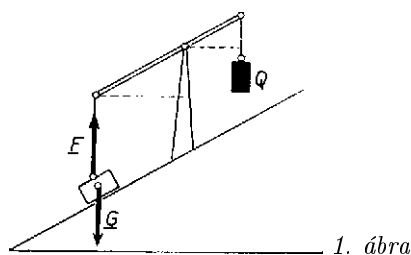

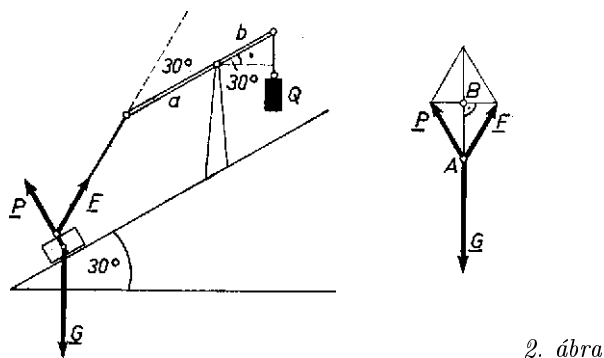
A téglatestre három erő hat: a $G = mg$ nehézségi erő, a kötélfő húzóereje a kötélfő irányában, és a lejtő által a testre gyakorolt P erő, amely – mivel súrlódás nincs – merőleges a lejtő síkjára. E három erő (vektori) összegének kell zérusnak lennie.

a) Mivel most G és F erők függőleges irányúak, összegük is az, így P -vel alkotott eredőjük csak akkor lehet 0, ha $P = 0$. Így az egyensúly feltétele az, hogy FG -vel egyező nagyságú és ellentétes irányú legyen. Ez teljesül is, ha $Q = 2mg = 20$ kp. (L. az 1. ábrát, alkalmaztuk az emelőszabályt.)

b) Megszerkesztve az F és P erők összegét (2. ábra), amelynek tehát $-G$ -vel kell egyenlőnek lennie, azaz függőlegesen mutat, azt látjuk, hogy ezen erőparalelogramma függőleges $(-G)$ átlója 30° -os szöget zár be mindegyik oldallal, azaz az erőparalelogramma rombusz: F és P nagysága egyenlő, ill. az ABF háromszögből

$$F = \frac{\frac{G}{2}}{\cos 30^\circ} = \frac{mg}{2 \cos 30^\circ}.$$

Felírjuk emelőszerkezetünk O forgáspontjára a forgatónyomatékok egyenlőségét:

$$Fa \sin 30^\circ = Qb \cos 30^\circ,$$

$$Q = F \frac{a \sin 30^\circ}{b \cos 30^\circ} = \frac{mg}{2 \cos 30^\circ} \cdot 2 \cdot \frac{\sin 30^\circ}{\cos 30^\circ} = \frac{2}{3}mg = 6,67 \text{ kp.}$$

Roszival Miklós (Esztergom, I. István g. III. o. t.)

Megjegyzések. 1. Azt, hogy az erők összege zérus, lehet úgy is vizsgálni, hogy felbontjuk az erőket (egymásra merőleges) komponensekre, és ekkor a komponensek algebrai összegének kell nullát adni mindkét irányban. Célszerű ezt a felbontást a lejtő felületére merőleges és azzal párhuzamos irányokra elvégezni. Ekkor a lejtővel párhuzamos komponensekre vonatkozó egyenletből azonnal megkapjuk F -et, P -t ki sem kell számítani: pl. a „b” esetben (l. a 3. ábrát) $b \sin 30^\circ = F \cos 30^\circ$, azaz $F = \frac{mg}{\tan 30^\circ}$ (Ui. $\tan 30^\circ = \frac{1}{\sqrt{3}} = 2 \cos 30^\circ$)

Bodoky Péter (Bp., I. István g. II. o. t.)

2. Az „ a ” esetben a téglatest elfordulását a lejtő nem tudja megakadályozni, hiszen nem hat rá semmilyen erővel sem, $P = 0$. Így a test csak akkor marad a lejtőre ráfeküdve, ha a kötélt a súlyponttal egyvonalban van rögzítve a téglatestnek az ábrán velünk szemben levő, ill. ezzel átellenes két oldalán, vagy a téglatest „felső” lapján a lejtőnek megfelelő ferde helyzetben a súlypont felett. A téglatest ezen „felborulása” a b . esetben is bekövetkezhet, ha az elég „magas”, és a kötélt pl. a lejtőn feljebb levő alsó éléhez van rögzítve.

Vicsek Tamás (Bp., Radnóti M. gyak. g. III. o. t.)